

Sygn. akt II Ca 487/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 sierpnia 2015 roku

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Tryb. Wydział II Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący	SSO Paweł Hochman
Sędziowie	SSO Arkadiusz Lisiecki SSR del. Aleksandra Szymorek - Wąsek (spr.)
Protokolant	Paulina Neyman

po rozpoznaniu w dniu 27 sierpnia 2015 roku w Piotrkowie Trybunalskim

na rozprawie sprawy z powództwa (...) Spółki Akcyjnej we W.

przeciwko A. B. (1), B. B. (1)

o ustanowienie rozdzielności majątkowej

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Rejonowego w Radomsku

z dnia 16 kwietnia 2015 roku, sygn. akt III RC 60/15

oddala apelację.

SSO Paweł Hochman

SSO Arkadiusz Lisiecki SSR Aleksandra Szymorek - Wąsek

Sygn. akt II Ca 487/15

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 16 kwietnia 2015 roku w sprawie sygn. akt III RC 60/15 Sąd Rejonowy w Radomsku oddalił powództwo (...) SA we W. przeciwko B. B. (1), A. B. (1) o ustanowienie przez sąd rozdzielności majątkowej małżeńskiej.

Podstawę powyższego rozstrzygnięcia stanowiły przytoczone poniżej ustalenia i zarazem rozważania Sądu Rejonowego:

A. B. (1) i B. B. (1) z d. T. zawarli związek małżeński 21 listopada 1964 roku. Na dzień wyrokowania pozostawali w związku małżeńskim. 30 kwietnia 2009 roku. Sąd Rejonowy w Oławie wydał nakaz zapłaty w sprawie sygn. akt VI Nc

1013/09 i nakazał B. B. (1), aby zapłaciła kwotę 6.790,00 złotych wraz z ustawowymi odsetkami na rzecz (...) Finanse SA we W..

Przeciwko B. B. (1) Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Radomsku wszczął postępowanie egzekucyjne. Postępowanie w sprawie sygn. akt Km 334/12 doprowadziło do zaspokojenia należności wierzyciela w części przekraczającej kwotę 4.000,00 złotych. Postępowanie egzekucyjne toczy się nadal i na konto wierzyciela są systematycznie przelewane kwoty tytułem spłaty zadłużenia.

Pozwany A. B. (1) i jego żona B. B. (1) mieszkają razem. Pozwany A. B. (2) urodził się (...). Jest osobą bardzo schorowaną. Pozwana B. B. (1) urodziła się (...). Sprawuje opiekę nad mężem, który obecnie nie opuszcza mieszkania. Pozwana B. B. (1) jest dłużniczką wierzyciela - powoda w niniejszej sprawie. Ponadto posiada też inne zadłużenia na łączną kwotę ok. 50.000,00 złotych.

Powyższy stan faktyczny został ustalony na podstawie dokumentów złożonych przez pełnomocnika powoda oraz na podstawie przesłuchania pozwanej B. B. (1). Materiał dowodowy zgromadzony w aktach sprawy jest wystarczający dla potrzeb rozstrzygnięcia.

Sąd zważył, iż podstawę rozstrzygnięcia niniejszej sprawy stanowi art. 52 § 1 a kodeksu rodzinnego i opiekuńczego - zgodnie, z którym ustanowienia przez sąd rozdzielności majątkowej może żądać także wierzyciel jednego z małżonków, jeżeli uprawdopodobni, że zaspokojenie wierzytelności stwierdzonej tytułem wykonawczym wymaga dokonania podziału majątku wspólnego małżonków. W myśl art. 52 § 1a krio, kolejnym ważnym powodem żądania ustanowienia rozdzielności, z którym występuje wierzyciel jednego z małżonków, jest konieczność dokonania podziału majątku wspólnego dla zaspokojenia jego wierzytelności, stwierdzonej tytułem wykonawczym. Przepis art. 52 § 1a krio przewiduje dwie przesłanki wskazanego żądania wierzyciela, a mianowicie: istnienie prawomocnego tytułu wykonawczego oraz konieczność dokonania podziału majątku. Konieczność taka powinna zostać uprawdopodobniona. Powód wykazał istnienie tytułu wykonawczego - nakazu zapłaty z dnia 30 kwietnia 2009 roku w sprawie sygn. akt VI Nc 1013/09 zaopatrzonego w klauzulę wykonalności z dnia 22 września 2011 roku. Powód jednak nie uprawdopodobnił konieczności dokonania podziału majątku. Pozwana B. B. (1) regularnie dokonuje spłaty zadłużenia na rzecz wierzyciela. Ponadto, jak wskazał sam wierzyciel pozwana B. B. (1) w okresie od 28 kwietnia 2008 roku do 16 kwietnia 2009 roku spłaciła 12 rat - zgodnie z harmonogramem. Pomimo regularnych wpłat powód już w marcu 2009 roku wystąpił o wydanie nakazu zapłaty przeciwko pozwanej - co nastąpiło w dniu 30 kwietnia 2009 roku w sprawie sygn. akt VI Nc 1013/09. Pozwana B. B. (1) w miarę swoich możliwości regularnie dokonuje spłat i brak jest jakichkolwiek podstaw do twierdzenia, iż jedynym sposobem zaspokojenia wierzyciela jest konieczność dokonania podziału majątku - w związku z powyższym na dzień wyrokowania nie zachodziły przesłanki warunkujące uwzględnienie powództwa.

Apelację od powyższego wyroku wniósł pełnomocnik powoda zaskarżając go w całości. Zarzucił naruszenie prawa procesowego, które miało wpływ na treść zaskarżonego wyroku, to jest przepisu art. 233 § 1 k.p.c. poprzez dowolną, nieuwzględniającą zasad logiki, ani wskazań wiedzy lub doświadczenia życiowego ocenę wiarygodności i mocy przeprowadzonych w toku postępowania dowodów z kserokopii dokumentacji komorniczej, polegającą w szczególności na arbitralnym i pozbawionym uzasadnienia przyjęciu, że z dokumentów tych wynika, że B. B. (1) posiada majątek (dochód), z którego wierzyciel może się zaspokoić, podczas gdy z treści tych dokumentów wynika, że w chwili wyrokowania pozwana B. B. (1) była niewypłacalna.

Biorąc pod uwagę powyższe apelujący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i orzeczenie zgodnie z żądaniem pozwu oraz zasądzenie od pozwanych B. B. (1) i A. B. (1) solidarnie na rzecz strony powodowej kosztów procesu według norm wynikających z obowiązujących przepisów prawnych, w tym kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu przed Sądem pierwszej i drugiej instancji.

W odpowiedzi na apelację pozwana B. B. (2) podniosła, że wnosi o oddalenie apelacji powoda, z którą się nie zgadza. W jej ocenie żądanie powoda stanowi nadużycie prawa i jest sprzeczne z zasadami współżycia społecznego. Pozwany A. B. (1) nie wiedział o zaciągniętym kredycie, nie wyrażał zgody na jego zaciągnięcie. Jest ciężko chory. Nadto wierzyciel

ściąga ten dług przez komornika. Bezskuteczność egzekucji nie została stwierdzona. Poza tym pozwana B. B. (1) zobowiązuje się do spłaty zadłużenia.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja powoda nie zasługuje na uwzględnienie.

Wbrew twierdzeniom powoda, zadłużenie pozwanej B. B. (1) jest regularnie spłacane. Z poczynionych przez Sąd I Instancji ustaleń jednoznacznie wynika, że pozwana B. B. (1) posiada stałe dochody, skoro w toku jest egzekucja komornicza. Powód regularnie otrzymuje wpłaty na poczet wierzytelności. Pozwana B. B. (1) deklaruje nadto spłatę powstałego zadłużenia, co podniosła nie tylko w odpowiedzi na apelację, ale także na rozprawie. Z ustaleń Sądu Rejonowego wynika nadto, że pozwana B. B. (1) nigdy nie uchylała się od spłaty tegoż zadłużenia. Obawy powoda, że egzekucja będzie trwała 12 lat, nie są uprawdopodobnieniem, że zaspokojenie wierzytelności stwierdzonej tytułem wykonawczym wymaga dokonania podziału majątku wspólnego małżonków.

W kontekście zarzutu apelacyjnego przypomnieć należy, że Sąd Rejonowy poczynił prawidłowe ustalenia faktyczne, oparte na dokumentach złożonych przez powoda oraz zeznaniach dłużniczki. Dokonana przez Sąd I Instancji ocena zgromadzonego materiału dowodowego została przeprowadzona w sposób prawidłowy i logiczny. Wierzyciel występując do Sądu z pozwem o ustanowienie rozdzielności majątkowej, musi być w posiadaniu tytułu wykonawczego wydanego przeciwko małżonkowi, a także powinien uprawdopodobnić, że zaspokojenie wierzytelności wymaga podziału majątku wspólnego małżonków. Zdaniem Sądu Okręgowego powód nie uprawdopodobnił, że zaspokojenie wierzytelności wymaga podziału majątku wspólnego pozwanych. Ponadto Sąd II Instancji stwierdził, że pozwana B. B. (1) słusznie podniosła, że uwzględnienie żądania powoda stanowiłoby nadużycie jego prawa podmiotowego w rozumieniu art. 5 kc. Nie można czynić ze swego prawa użytku, który byłby sprzeczny ze społeczno – gospodarczym przeznaczeniem tego prawa lub zasadami współżycia społecznego. Takie działanie lub zaniechanie uprawnionego nie jest uważane za wykonywanie prawa i nie korzysta z ochrony. Stwierdzić należy, że roszczenie naruszyłoby zasadny współżycia społecznego. Sąd Najwyższy w wyroku z 4 kwietnia 2014 roku w sprawie II CSK 387/13 dopuścił w drodze wyjątku, w szczególnie uzasadnionych wypadkach, możliwość zastosowania przewidzianej w art. 5 kc konstrukcji nadużycia prawa w sprawach, w których wierzyciel jednego z małżonków dochodzi na podstawie art. 52 § 1a krio w procesie przeciwko obojgu małżonkom ustanowienia między nimi rozdzielności majątkowej. Taka wyjątkowa sytuacja ma miejsce w niniejszej sprawie. Na majątek wspólny pozwanych składa się niewielkie mieszkanie. Pozwany A. B. (3) jest osobą w podeszłym wieku i na domiar złego schorowaną. Zadłużenie pozwanej B. B. (2) nie jest zbyt wysokie. Ustanowienie rozdzielności majątkowej na skutek żądania powoda mogłoby pozbawić pozwanych „dach nad głową”. Tymczasem wierzytelność pozwanej B. B. (2) nie stanowi dla powoda nadmiernego braku finansowego. W tej sytuacji zarzuty apelującego stanowią jedynie polemikę z prawidłowymi ustaleniami i rozważaniami Sądu Rejonowego.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 kpc oddalił apelację jako bezzasadną.